



Warszawa, 12-11-2025 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

III.7065.375.2024.JA

Pani

dr Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

**Minister Rodziny, Pracy i Polityki
Społecznej**

e-PUAP

Szanowna Pani Minister,

kontynuując korespondencję w sprawie zapewnienia skutecznego wsparcia i pomocy osobom, które doświadczają sytuacji kryzysowych pragnę podziękować Pani Minister za odpowiedź z dnia 16 października 2024 r. ¹ udzieloną przez Podsekretarz Stanu, Panią Katarzynę Nowakowską na wystąpienie Rzecznika z dnia 3 października 2024 r. Zapowiedź poddania przez powołany w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Zespół ds. Reformy Systemu Pomocy Społecznej analizie sygnalizowanych przez Rzecznika problemów w obszarze interwencji kryzysowej, a także dokonania analizy i oceny skuteczności oraz adekwatności istniejących rozwiązań w ramach systemu pomocy społecznej, w tym podjęcia prac nad opracowaniem standardów udzielania wsparcia w formie interwencji kryzysowej, Rzecznik przyjął z satysfakcją.

Wobec powyższego, działając na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2024 r. poz. 1264 ze zm.) zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o poinformowanie Rzecznika

¹ znak: DPS-V.070.314.2024

o wynikach zapowiadanych analiz z zakresu interwencji kryzysowej i planowanych zmianach systemowych oraz legislacyjnych odnoszących się do omawianego obszaru wsparcia.

Jednocześnie pragnę poinformować Panią Minister, że kwestie związane z funkcjonowaniem ośrodków interwencji kryzysowej i dostępem do wsparcia świadczonego przez te jednostki jest nadal przedmiotem zainteresowania Rzecznika.

W lipcu 2025 r. Rzecznik zwrócił się do Urzędów Wojewódzkich, na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich, o dokonanie analizy dostępu na terenie województwa do ośrodków interwencji kryzysowej oraz przekazanie informacji o stopniu przygotowania powiatów do reagowania na kryzysy z wyodrębnieniem powiatów, w których utworzono ośrodek interwencji kryzysowej, punkt interwencji kryzysowej, w tym dysponujących miejscami całodobowymi, a także wskazaniem powiatów, które nie realizują obowiązkowego zadania. Poproszono także o informacje dotyczące podejmowanych i planowanych działań nadzorczych w oparciu o art. 22 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 ze zm.) – dalej: u.p.s., wobec jednostek samorządu powiatowego w celu wyegzekwowania obowiązku wynikającego z art. 19 pkt 12 u.p.s.

Z przedstawionych informacji odnośnie realizacji przez samorządy powiatowe zadania o charakterze obowiązkowym, o którym mowa w art. 19 pkt 12 u.p.s., tj. prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej wynika, że:

1. Na terenie **województwa lubuskiego** funkcjonuje 5 ośrodków interwencji kryzysowej, 1 punkt interwencji kryzysowej. Ośrodki interwencji kryzysowej zostały utworzone w powiatach: międzyrzeckim, krośnieńskim, sulęcińskim oraz m. Gorzowie Wielkopolskim i m. Zielonej Górze. Powiat żarski prowadzi punkt interwencji kryzysowej bez miejsc całodobowych. 9 powiatów, na terenie których nie funkcjonują ośrodki interwencji kryzysowej zostało zobowiązanych do podjęcia działań w celu uregulowania kwestii udzielania schronienia mieszkańcom. W wyniku działań kontrolnych Wojewody 4 powiaty zawarły porozumienia z innymi ośrodkami, a powiaty nowosolski, wschowski, żarski, żagański i słubicki podjęły działania w celu zawarcia porozumienia.
2. W **województwie wielkopolskim** funkcjonuje 16 jednostek wykonujących w powiatach zadania z zakresu interwencji kryzysowej, w tym 7 udziela pomocy całodobowej, a 11 ośrodków dysponuje miejscami schronienia. W 4 powiatach funkcjonują punkty interwencji kryzysowej.

3. Na terenie **województwa warmińsko-mazurskiego** funkcjonuje 10 ośrodków interwencji kryzysowej. Ponadto funkcjonuje 1 ośrodek prowadzony przez podmiot kościelny (na terenie m. Olsztyna), bez zlecenia realizacji zadania przez jednostkę samorządu terytorialnego. Ośrodki interwencji kryzysowej nie prowadzi ani nie zleca realizacji zadania 11 powiatów: bartoszycki, braniewski, elbląski, giżycki, lidzbarski, mrągowski, nidzicki, nowomiejski, ostródzki, m. Elbląg, m. Olsztyn.
4. W **województwie dolnośląskim** funkcjonowało 20 ośrodków interwencji kryzysowej w powiatach: bolesławieckim, dzierzoniowskim, głogowskim, jaworskim, karkonoskim, kłodzkim, legnickim, lubańskim, lubińskim, milickim, oławskim, polkowickim, świdnickim, trzebnickim, wałbrzyskim, złotoryjskim, m. Jelenia Góra, m. Wałbrzych i m. Wrocław (2 ośrodki). Ponadto jest 5 punktów interwencji kryzysowej i 3 zespoły ds. interwencji kryzysowej. 6 powiatów: górowski, lwówecki, średzki, wołowski, wrocławski i zgorzelecki na terenie, których brak jest ośrodków interwencji kryzysowej zabezpiecza potrzeby w tym zakresie na podstawie zawartych porozumień z innymi powiatami. Ośrodki interwencji kryzysowej nie funkcjonują w powiatach kamiennogórskim, oleśnickim, strzelińskim i ząbkowickim oraz m. Legnica (w Kamiennej Górze, Oleśnicy i m. Legnica powołano Zespół ds. Interwencji Kryzysowej, a w Strzelinie punkt interwencji kryzysowej; powiat ząbkowicki zapowiedział organizację ośrodka interwencji kryzysowej do końca 2025 r.).
5. W **województwie pomorskim** zadanie o charakterze obowiązkowym, tj. prowadzenie ośrodków interwencji kryzysowej jest wykonywane na dwa sposoby: w formie ośrodków interwencji kryzysowej oraz punktów interwencji kryzysowej. Funkcjonuje 20 jednostek, w tym 7 ośrodków interwencji kryzysowej, 10 punktów interwencji kryzysowej, inne 3 - nazwane centrum, wydział, zespół. Wśród powyższych jednostek 9 zapewnia miejsca schronienia. Na terenie województwa pomorskiego nie ma powiatu, który nie realizowałby zadania w zakresie interwencji kryzysowej.
6. W **województwie opolskim** funkcjonuje 6 ośrodków interwencji kryzysowej prowadzonych przez powiaty: kluczborski, namysłowski, nyski, opolski, prudnicki oraz m. Opole oraz 4 punkty interwencji kryzysowej prowadzone przez powiaty: głubczycki, kędzierzyńsko-kozielski, oleski i strzelecki. Miejscami całodobowymi dysponują ośrodki prowadzone przez m. Opole oraz 2 powiaty: kluczborski i namysłowski. W 2 powiatach brzeskim i krapkowickim nie funkcjonuje ani ośrodek, ani punkt interwencji kryzysowej.

7. Na terenie **województwa lubelskiego** funkcjonuje 13 ośrodków interwencji kryzysowej, w tym 12 dysponuje miejscami całodobowymi. Realizację zadania w powiatach, na terenie których, nie funkcjonują ośrodki interwencji kryzysowej wsparcie zapewniają punkty interwencji kryzysowej/zespół interwencji kryzysowej. 4 powiaty nie realizują obowiązkowego zadania: chełmski ziemski, który może kierować do ośrodka interwencji kryzysowej w Chełmie, radzyński, łęczyński, włodawski.
8. W **województwie zachodniopomorskim** funkcjonuje 7 ośrodków interwencji kryzysowej, 12 punktów interwencji kryzysowej. W 3 z ww. punktów zapewniono miejsca schronienia. Jest także 19 miejsc innych niż ośrodek czy punkt interwencji kryzysowej, zapewniających schronienie. Dodatkowo 15 powiatów utworzyło, przy udziale środków finansowych Unii Europejskiej, 16 punktów regionalnych centrów kryzysowych, w których działania mają na celu ograniczenie skutków zdarzeń kryzysowych (w tym nagłych), poprzez różnorodne, adekwatne do zaistniałej sytuacji, wsparcie świadczone przez specjalistów interwencji kryzysowej w formie ambulatoryjnej lub wyjazdowej, w miejscu zdarzenia i pobytu osoby doświadczającej sytuacji kryzysu psychologicznego. 2 powiaty kamieński oraz sławieński nie prowadzą ośrodka interwencji kryzysowej, ani punktu interwencji kryzysowej, ale utworzyły ośrodki pomocowe w ramach projektów z udziałem środków finansowych Unii Europejskiej.
9. W **województwie śląskim** ośrodki interwencji kryzysowej posiada 16 powiatów: będziński, bielski, m. Bielsko-Biała, m. Bytom, m. Częstochowa, m. Dąbrowa Górnicza, m. Gliwice, m. Jaworzno, m. Katowice, m. Mysłowice, raciborski, m. Ruda Śląska, m. Rybnik, m. Siemianowice Śląskie, m. Sosnowiec, m. Tychy, m. Żory. W 14 powiatach funkcjonują punkty interwencji kryzysowej nie dysponujące własnymi miejscami całodobowego schronienia: bieruńsko-lędziński, cieszyński, częstochowski, gliwicki, m. Jastrzębie-Zdrój, mikołowski, myszkowski, m. Piekary Śląskie, rybnicki, tarnogórski, wodzisławski, m. Zabrze, zawierciański, żywiecki. W 5 powiatach nie utworzono ośrodków ani punktów interwencji kryzysowej: m. Chorzów, kłobucki, lubliniecki, pszczyński, m. Świętochłowice.
10. W **województwie podkarpackim** w 14 powiatach zostały powołane ośrodki interwencji kryzysowej: m. Rzeszów, m. Krosno, bieszczadzki, dębicki, krośnieński, niżański, ropczycko-sędziszowski, rzeszowski, stalowowolski, strzyżowski, leżajski, lubaczowski, jasielski, łańcucki. W 7 powiatach utworzono punkty interwencji kryzysowej: brzozowski, jarosławski, kolbuszowski, mielecki,

przeworski, m. Przemyśl, m. Tarnobrzeg. Miejsca całodobowego pobytu zabezpieczają w/w jednostki, z tym część z nich w specjalistycznych ośrodkach wsparcia. 10 ośrodków interwencji kryzysowej oraz 5 punktów interwencji dysponuje własnymi miejscami całodobowymi. Nie utworzyły na swoim terenie ośrodka lub punktu interwencji kryzysowej powiatu: przemyski, leski, sanocki (porozumienie), tarnobrzesci.

- 11. W województwie świętokrzyskim** funkcjonuje 7 ośrodków interwencji kryzysowej w powiatach: buskim, jędrzejowskim, kazimierskim, koneckim, pińczowskim, skarżyskim oraz w kieleckim grodzkim. 4 ośrodki w powiatach: buskim, jędrzejowskim, m. Kielce, pińczowskim oferują czasowe, całodobowe schronienie w hostelach. Ośrodków nie utworzyły powiaty: kielecki, opatowski, ostrowiecki (porozumienie), sandomierski (porozumienie), starachowicki, staszowski, włoszczowski. W regionie funkcjonuje 8 punktów interwencji kryzysowej, ale są to placówki gminne, działające fakultatywnie.
- 12. Na terenie województwa kujawsko-pomorskiego** funkcjonuje 6 ośrodków interwencji kryzysowej prowadzonych przez powiaty: chełmski, inowrocławski, świecki, toruński, wąbrzeski, m. Toruń. 2 punkty interwencji kryzysowej prowadzone są przez powiaty: grudziądzki i nakielski. Nie posiadają ośrodka powiaty aleksandrowski, brodnicki, m. Bydgoszcz, golubsko-dobrzyński, m. Grudziądz, grudziądzki, lipnowski, mogileński, radziejowski, rypiński, sępoleński, tucholski, włocławski, żniński, ale podejmują różnorodne działania w celu zabezpieczenia potrzeb mieszkańców w innych formach. W m. Włocławek w strukturze ośrodka pomocy społecznej funkcjonuje sekcja realizująca obowiązki wynikające z art. 47 u.p.s.
- 13. W województwie podlaskim** 4 powiaty prowadzą ośrodki interwencji kryzysowej jako oddzielne jednostki organizacyjne pomocy społecznej: m. Białystok, augustowski, białostocki, suwalski. 2 powiaty prowadzą punkt interwencji kryzysowej: bielski, suwalski. 12 powiatów realizuje zadania z zakresu interwencji kryzysowej w ramach struktury powiatowych centrów pomocy rodzinie – powiaty: bielski, grajewski, hajnowski, kolneński, m. Łomża, łomżyński, moniecki, sejneński, siemiatycki, m. Suwałki, wysokomazowiecki, zambrowski, sokółski (porozumienie). W zakresie udzielania schronienia 5 powiatów posiada zawarte porozumienia: augustowski, bielski, grajewski, kolneński, sejneński, powiat białostocki (deklaruje o możliwości zapewnienia schronienia w mieszkaniu treningowym), m. Białystok (udziela schronienia w hostelu, 3 powiaty wykorzystują dostępną infrastrukturę funkcjonującą na terenie powiatów (m. Suwałki, suwalski, m. Łomża). 7 powiatów nie świadczy

pomocy w formie udzielenia schronienia: hajnowski, łomżyński, moniecki, siemiatycki, sokólski, wysokomazowiecki, zambrowski.

14. W województwie mazowieckim 16 powiatów prowadzi ośrodki interwencji kryzysowej tj. powiat miński, mławski, m. Ostrołęka, ostrowski, otwocki, piaseczyński, m. Płock, płocki, pruszkowski, m. Radom, m. Siedlce, szydłowiecki, m.st. Warszawa, węgrowski, wołomiński i wyszkowski. Zapewniają one całodobowe wsparcie i możliwość natychmiastowego schronienia. 2 powiaty podjęły się dodatkowo prowadzenia punktów interwencji kryzysowej: otwocki oraz piaseczyński. 2 powiaty: białobrzegi oraz gostyniński nie realizują zadania w zakresie interwencji kryzysowej w żadnej formie. Powiat gostyniński w czerwcu 2025 r. podjął rozmowy z organizacją pozarządową w sprawie utworzenia na terenie powiatu gostynińskiego punktu interwencji kryzysowej. Pozostałe powiaty nieprowadzące samodzielnie ośrodków i punktów interwencji kryzysowej, podejmują różnorodne działania w celu zabezpieczenia realizacji tego zadania w innych formach, w szczególności poprzez: świadczenie poradnictwa głównie psychologicznego, prawnego i socjalnego w ramach działalności powiatowych centrów pomocy rodzinie lub innych jednostek organizacyjnych powiatu, powierzenie realizacji zadania organizacjom pozarządowym lub zawarcie porozumienia z inną powiatową jednostką samorządową (12 powiatów), w szczególności w celu zabezpieczenia schronienia w ramach działań interwencyjnych.

15. Wszystkie samorządy powiatowe województwa małopolskiego zapewniają pomoc i wsparcie w formie interwencji kryzysowej oraz miejsc schronienia w ramach następujących form organizacyjnych: w 4 powiatach działają ośrodki interwencji kryzysowej jako samodzielne jednostki organizacyjne pomocy społecznej, w 9 powiatach ośrodki funkcjonują w strukturach powiatowych centrów pomocy rodzinie/miejskiego ośrodka pomocy społecznej, w 2 powiatach jako jedna jednostka wraz ze specjalistycznym ośrodkiem wsparcia dla osób doznających przemocy domowej (działalność ośrodków rozdzielona organizacyjnie i finansowo). W pozostałych 7 powiatach: w 4 zadanie realizowane jest poprzez funkcjonowanie punktu/zespołu interwencji kryzysowej (z zapewnieniem schronienia), w 2 w ramach zawartych porozumień, w 1 - w formie całodobowych dyżurów telefonicznych z dostępnością do udzielenia pomocy specjalistycznej psychologicznej, socjalnej i prawnej oraz w formie zapewnienia miejsc schronienia.

16. W województwie łódzkim pomoc w formie interwencji kryzysowej realizowanej w ośrodku interwencji kryzysowej zabezpiecza 10 powiatów:

m. Łódź, m. Piotrków Trybunalski, opoczyński, poddębicki, rawski, skierniewicki, tomaszowski, wieluński, wieruszowski, zduńskowolski. W 5 ośrodkach jest zapewnianie miejsce schronienia. Pomoc interwencyjną w ramach punktów interwencji kryzysowej realizuje 15 powiatów: bełchatowski, brzeziński, kutnowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki wschodni, pajęczański, piotrkowski, radomszczański, sieradzki, wieluński, wieruszowski, zgierski i m. Skierniewice. 10 powiatów ze wskazanych wykazało podjęcie działań zmierzających do utworzenia ośrodka lub przekształcenia (zwiększenia działalności) funkcjonujących punktów w ośrodki. Powiat pabianicki nie posiada ani ośrodka, ani punktu interwencji.

Analiza przekazanych przez Urzędy Wojewódzkie informacji potwierdza ustalenia dokonane w 2021 r. przez Najwyższą Izbę Kontroli w Informacji o wynikach kontroli wykonywania zadań w zakresie interwencji kryzysowej na rzecz osób i rodzin przez powiaty². Zebrane dane wskazują, że nadal duża liczba powiatów nie prowadzi ośrodka interwencji kryzysowej tj. nie realizuje obowiązkowego zadania wynikającego z art. 19 pkt 12 u.p.s., a aktywność samorządów powiatowych w zakresie rozwijania tej formy wsparcia wciąż nie jest wystarczająca.

Z punktu widzenia ustalenia przyczyn takiego stanu rzeczy istotne są przekazane przez Urzędy Wojewódzkie informacje dotyczące realizacji zadań nadzorczych, a także te związane z sygnalizowanymi przez samorządy powiatowe barierami w organizacji ośrodków interwencji kryzysowej.

Powiaty nieprowadzące ośrodków interwencji kryzysowej sygnalizowały wojewodom bariery w realizacji zadania wynikające z zasad finansowania. Ze względu na standard jaki jednostka powinna zapewniać, tworzenie i utrzymanie ośrodka generuje zbyt wysokie koszty w stosunku do potrzeb. Samorządy powiatowe wskazując na niewielkie potrzeby w zakresie zapewnienia wsparcia w ośrodku interwencji kryzysowej, uznają, że brak jest ekonomicznego uzasadnienia dla prowadzenia ośrodka, tylko np. wystarczającą formą wsparcia jest punkt interwencji kryzysowej. Wskazują także na brak podstaw do generowania kosztów związanych z zabezpieczeniem miejsc schronienia w sytuacji braku faktycznego zapotrzebowania na udzielanie wsparcia bądź też sporadycznie występujących przypadków rodzących

² <https://www.nik.gov.pl/plik/id,24457,vp,27203.pdf>

potrzebę udzielenia tego rodzaju pomocy. Ponadto powiaty sygnalizują brak bazy lokalowej umożliwiającej utworzenie ośrodka spełniającego wymagane standardy usług, brak specjalistycznych kadr, duże wydatki ponoszone na zaspokojenie potrzeb występujących w innych istotnych obszarach usług społecznych.

W opinii Rzecznika niezabezpieczenie realizacji przez samorząd powiatowy zadania w postaci interwencji kryzysowej powoduje, że osoby w kryzysie mogą otrzymać pomoc i wsparcie nieadekwatne do występujących problemów i potrzeb. Występujące na terenie poszczególnych powiatów potrzeby mogą nie wymuszać tworzenia ośrodków interwencji kryzysowej, jednakże samorządy powinny być organizacyjnie przygotowane na wystąpienie potrzeb w tym zakresie, gdyż osobom potrzebującym w sytuacji wystąpienia kryzysu przysługuje prawo uzyskania wsparcia i schronienia w wyspecjalizowanej jednostce.

Zasadniczą formą realizacji przez wojewodów zadań nadzorczych były działania kontrolne (kontrole kompleksowe lub doraźne) i monitorujące wykonywanie zadań przez samorząd powiatowy. W ramach sprawowanego nadzoru wojewodowie, na podstawie art. 22 pkt 8 u.p.s., występowali z wnioskami do samorządów powiatowych o podjęcie działań mających na celu zwiększanie zaangażowania w zakresie realizacji zadania polegającego na prowadzeniu ośrodka interwencji kryzysowej. W przypadku stwierdzenia braku świadczenia interwencji kryzysowej wobec samorządów kierowane były zobowiązania do podjęcia stosownych działań, w tym zawarcia porozumień z podmiotami świadczącymi taką pomoc. Wojewoda Łódzki w celu zachęcenia jednostek samorządu terytorialnego województwa do tworzenia ośrodków lub punktów interwencji kryzysowej skierował pismo informujące o możliwości uzyskania dofinansowania ze środków EFS+ w ramach programu regionalnego Fundusze Europejskie dla Łódzkiego 2021-2027. Natomiast Wojewoda Lubuski informował o możliwości uzyskania środków finansowych w ramach programu pn. Rozwój sieci dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży, a w celu wzmocnienia nadzoru na realizacją zadań planuje spotkania z powiatami. Wojewoda Zachodniopomorski planuje wydanie wytycznych w zakresie: niezwłocznego dostosowania nazewnictwa punktów interwencji kryzysowej, z miejscami schronienia do 3 miesięcy, do nomenklatury ustawowej, w stosunku do powiatów, które prowadzą punkty interwencji kryzysowej bez miejsc noclegowych do zapewnienia w sytuacjach uzasadnionych miejsc schronienia do 3 miesięcy lub realizacji zadania polegająca na zleceniu prowadzenia ośrodka interwencji kryzysowej, w stosunku do powiatów, które nie prowadzą ośrodka interwencji kryzysowej ani punktu interwencji kryzysowej -

utworzenie ośrodka interwencji kryzysowej lub realizacji zadania polegającego na zleceniu prowadzenia ośrodka interwencji kryzysowej. Wojewoda Podlaski w celu wyegzekwowania realizacji obowiązku wynikającego z art. 19 pkt 12 u.p.s. przekazał do starostów oraz powiatowych centrów pomocy rodzinie wyniki analizy dostępu na terenie województwa podlaskiego do ośrodków interwencji kryzysowej, jednocześnie wskazując na konieczność rozwoju i wzmacniania sieci ośrodków interwencji kryzysowej, potrzebę systematycznego dokonywania diagnozy zapotrzebowania na usługi w zakresie interwencji kryzysowej. Zwrócił też uwagę na zapewnienie specjalistom realizującym zadania w ramach interwencji kryzysowej, możliwości podnoszenia kwalifikacji zawodowych oraz na obowiązek skutecznego informowania mieszkańców powiatu o dostępnych formach wsparcia. O kwestie te rozszerzono zakres kontroli kompleksowych przeprowadzanych przez służby wojewody w zakresie realizacji przez powiat zadań własnych oraz zadań zleconych przez administrację rządową wynikających z u.p.s. Wojewodowie Świętokrzyski i Małopolski wskazali, że trudność w egzekwowaniu obowiązku tworzenia i prowadzenia ośrodków interwencji kryzysowej wynika z braku aktu wykonawczego do u.p.s., np. rozporządzenia, które wskazywałoby m.in.: wymagania obiektów przeznaczonych na ośrodek interwencji kryzysowej, w tym ich dostępność dla osób z niepełnosprawnościami, standaryzowałoby rodzaj i formy świadczonych usług, czas ich dostępności oraz wymagania kwalifikacyjne dla osób tam zatrudnianych. Ustawa definiuje interwencję kryzysową – wskazuje jej składowe elementy, ale nie wiąże jej bezpośrednio z działalnością ośrodków interwencji kryzysowej, których obowiązek tworzenia zawarto w art. 19 pkt 12 u.p.s. Wprowadzenie standardów ośrodków interwencji kryzysowej na podstawie aktu prawa powszechnie obowiązującego pozwoliłoby uszczelnić system pomocy społecznej, a także wyposażyć służby wojewody w narzędzia prawne, umożliwiające dokonanie jednoznacznej oceny w zakresie realizacji obowiązku powiatów w obszarze tworzenia, prowadzenia ośrodków oraz świadczenia interwencji kryzysowej.

Zobowiązanie do tworzenia na terenie jednostek samorządów powiatowych ośrodków interwencji kryzysowej w celu ochrony osób i rodzin będących w stanie kryzysu wynika z art. 19 pkt 11 i 12 oraz art. 47 u.p.s. Stąd też z niepokojem Rzecznik odnotował stanowisko Wojewody Opolskiego, że cyt. „wskazane w art. 19 pkt 12 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U z 2024 r., poz. 1283 ze zm.), zadanie powiatu, polegające na prowadzeniu ośrodków interwencji kryzysowej, nie ma charakteru obowiązkowego. Należy bowiem zauważyć, że gdyby taki był zamiar ustawodawcy, dokonałby wyraźnego wskazania w tym zakresie, tak jak ma to miejsce

w przypadku zadań gminy określonych w art. 17 ust. 1 (zadania własne o charakterze obowiązkowym) i art. 17 ust. 2 (zadania nieobowiązkowe) ustawy. Do podobnych wniosków prowadzi również analiza przepisów zawartych w art. 19 ustawy (czy z punktu widzenia zasadności wydatkowania środków publicznych racjonalne i gospodarne byłoby przykładowo nakładanie na powiat obowiązku utworzenia i prowadzenia mieszkań treningowych i wspomaganych w sytuacji gdy wszystkie gmina leżące na jego terenie zapewniałyby taką formę wsparcia? ”.

Po analizie przedstawionych Rzecznikowi informacji należy podkreślić, że co do zasady wojewodowie w ramach sprawowanego nadzoru podejmują działania na rzecz realizacji przez samorządy powiatowe obowiązku tworzenia i prowadzenia ośrodków interwencji kryzysowej, jednak ustawodawca wyposażył organ nadzoru w niewystarczające narzędzia prawne, które pozwoliłyby skutecznie wyegzekwować od samorządów obowiązek realizacji przypisanych im zadań.

W kontekście przedstawionych przez Urzędy Wojewódzkie informacji i uwag, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich zwracam się do Pani Minister z prośbą o przedstawienie stanowiska, a także rozważenie uwzględnienia sygnalizowanych deficytów i uwag w trakcie prac legislacyjnych.

Z poważaniem

Stanisław Trociuk

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/